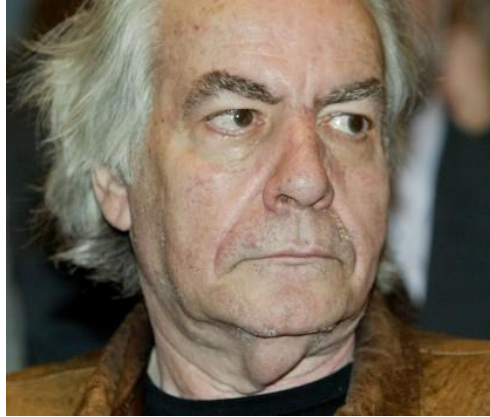

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

Έμμετρος Ελεγειακός Αποχαιρετισμός
στον Οδυσσέα Χατζόπουλο
από έναν φίλο του
σήμερα 1^η Ιουλίου 2014 στο Γ' Νεκροταφείο

Όλα τού φταίγανε σ' αυτόν τον τόπο
Οι Κύκλωπες, γιατί τον κοίταζαν με ένα μάτι
Οι διαδηλωτές, γιατί γκομενίζαν αντί να επαναστατήσουν
Και οι Σειρήνες, γιατί αποσπούσανε την προσοχή του
και κάνανε διορθωτές και τυπογράφους να αλλοιθωρίζουν
καθυστερώντας τις εκδόσεις των αρχαίων τραγικών

Όλα τού φταίγανε σ' αυτόν τον τόπο
Οι λούγκρες, γιατί ήταν λούγκρες
Και τα λαμόγια, γιατί ήτανε λαμόγια
Οι μούτσοι, γιατί γίναν καπετάνιοι
Κι οι Λαιστρυγόνες, γιατί ήταν κανιβαλικοί

κι ανθρωποφάγοι
και καταβρόχθιζαν το είναι των φτωχών

Όλα τού φταίγανε σ' αυτόν τον τόπο
Η Καλυψώ, γιατί είχε κάνει αποτυχημένο λήφτινγκ
Η Σκύλλα, γιατί πρότευσε στη Γιουροβίζιον
Η Χάρυβδις, γιατί εκπορνευόταν στις τηλεοράσεις
με δήθεν καλλιτέχνιδες
στα οφθαλμόδουλα πορνό των παρακμιακών

Κι ο Αίολος, αεριτζής μεγάλος
Κι οι παπατζήδες της πολιτικής
Και οι σαράφηδες της Σοφοκλέους
που μετατρέψανε τον τραγωδό σε τοκογλύφο
και την Ελλάδα να πωλείται σε τιμή ευκαιρίας
λεία των σαρκοβόρων και αρπακτικών
ατζέντηδων αγοραστών

Όλα τού φταίγανε σ' αυτόν τον τόπο
Ο Τειρεσίας, για τις προγνώσεις του
που αποδειχτήκανε πατάτες
Οι νταβατζήδες, γιατί θρονιάστηκαν στην εξουσία
Η Κίρκη, γιατί δεν τους έκανε γουρούνια
– πως όμως να τους κάνει αφού ήταν ήδη –

Οι νέοι, γιατί στραβά αρμενίζανε από την ντόπα
Οι ποδοσφαιριστές, για τα σικέ παιχνίδια
Και ο στρατός, γιατί τον διοικούσαν στρατηγοί γραφείου
και ναύαρχοι που υποφέρονε από ναυτία
κι εγκαταλείψανε την Κύπρο στους Οθωμανούς
και τις βραχονησίδες στους τυχάρπαστους ανέμους
που κουρελιάσαν τη σημαία
και την κηλίδωσαν με μιαν απέραντη κηλίδα πετρελαίου
που καθυβρίζει και μολύνει και ρυπαίνει
τα γαλανά και όσια νερά του Αιγαίου
προς τέρψιν των σκυλόψαρων και των καρχαριών

Όλα τού φταίγανε σ' αυτόν τον τόπο
Οι παπαγάλοι, γιατί γίνανε δημοσιογράφοι
Οι κουλτουριάρες της αριστεράς, γιατί αποδόμησανε το έθνος
Τα σούργελα, γιατί προσβάλλουν την αισθητική μας
Και οι εκδότες, γιατί εκδίδουνε τα πάντα
έναντι της διάπραξης ανομιμάτων
και της απόκτησης των αντιπαροχών

Όλα τού φταίγανε σ' αυτόν τον τόπο
Οι τραπεζίτες, γιατί κάνανε πάρτι με κλεμμένα
Και οι κυνόδοντες, γιατί μασούσανε τις σάρκες του λαού
Κι οι καραγκιόζηδες, γιατί νομίζανε πως ήταν καραγκιοζοπαίχτες

Κι οι καταδότες, γιατί ήτανε ρουφιάνοι
Κι οι ξενοδόχοι, γιατί ψωμίζονταν απ' τους προγόνους
και μεταμόρφωσαν τη χώρα μας σε πανδοχείο της Τζαμάικα
Κι οι πρωτομάστορες του ναρκοτράφικο κι οι άρχοντες του σκότους
γιατί πλούτισανε πουλώντας σύριγγες και σκόνη και ψυχές και σάρκα
για πάσα διαστροφή κι εκφυλισμό και κατακύλα
των πάσης φύσεως μικροαστών

Όλα τού φταίγανε σ' αυτόν τον τόπο
που αντί για όνειρο κάποιιο τον μεταποίησαν σε Εφιάλτη
για να περάσουνε οι χρυσοφόροι Μήδοι
κι οι βάρβαροι και οι χαλασοχώρηδες κι οι λιμασμένοι
κι οι κάθε καρυδιάς καρύδι παρείσακτοι λαθρεπιβάτες
και οι ανάλητοι Έμποροι των Εθνών

Κανείς δεν έμεινε σ' αυτόν τον τόπο να φυλάει Θερμοπύλες
Όλοι τους προσκυνήσαν τον Μεγάλο Βασιλέα
Όλοι τους οδοιπόροι για τα Σούσα και τις Πασαργάδες
Πορεία καταξίωσης στον οχετό των τρωκτικών.

Όμως, τοις πάσι χρόνος και καιρός
τω παντί πράγματι υπό τον ουρανό.

Το πλήρωμα του χρόνου κι ο καιρός
Καιρός της Κρίσεως και της Δικαιοσύνης

Καιρός του κόψασθαι, καιρός του κλαύσαι

Καιρός του ρήξαι και του απολέσαι

Καιρός του εκτίλαι το πεφυτευμένον

Καιρός του αποθανείν

Καιρός του σιγάν «κρείττον του λαλείν»

Την ώρα της αλήθειας

έκανε, όπως όφειλε, ταμείο

δανείων και παρακαταθηκών και πεπραγμένων.

Άνοιξε το σεντούκι με τους θησαυρούς του Γένους

Δούρειο Ίππο της εκπόρθησης

της Αμαθείας και των αμαθών

Μάζεψε όσους αρχαίους συγγραφείς του είχαν απομείνει

που του παραπονιότανε γιατί δεν πρόλαβε να τους τυπώσει

και τους προσέλαβε ερέτες στο μακρύ ταξίδι

με την τριήρη, την βασιλεύουσα των θαλασσών.

Τους φόρτωσε στην Πάραλο στην παραλία

λίγο μετά την άφιξή της με την αγγελία

της συντριβής και συμφοράς των Αθηνών.

Εκείνης της νυκτός ουδείς ουδόλως εκοιμήθη.

Και το πρωϊ έφυγε με την Κιβωτό του Έθνους για τη Δήλο
της Άρτεμης και του Απόλλωνα Ηλίου,
του τιμωρού και ολετήρα των ανόητων κρεοφάγων
των καθαγιασμένων ιερών βοδιών,
να συνεχίσει μοναχός και θαλασσοδαρμένος στη σχεδία
ένα ταξίδι άδηλο προς την Μεγάλη Ανατολή
των Δυτικών κι αγνώστων Ινδιών
προορισμός: η ενδοχώρα των αθάνατων θνητών

Πήγε αλλού, όχι για νά 'βρει ηρεμία
αναπολώντας ίχνη των προσπαθειών που σβήσαν παρά θίν αλός
και καταφεύγοντας στο μικρολίμανο για προστασία
μέσα στα ξύλινα ή στα μακρά τείχη του Πειραιώς

Πήγε να συνεχίσει τον αγώνα τον καλό και τον ωραίο
έφιππος και θυμώδης και μαινόμενος τη μέρα της Οργής
πολύπλαγκτος και οδυσσόμενος εξοργισμένος Οδυσσέας
Πήγε για να τα ψάλλει στους αρχάγγελους και τους αγγέλους
τους Σεραφείμ και Χερουβείμ
και τους παντός καιρού παρατρεχάμενους του Παραδείσου
τους κλικαδόρους και τους κλακαδόρους και τους τσιλιαδόρους
δημαγωγούς του δόγματος «οι τελευταίοι έσονται πρώτοι»
τους αρχιτέκτονες των εκτρωμάτων της αρχιτεκτονικής
που κάνανε τη νήσο των Φαιάκων ντίσκο

και τις ακτές πωλούμενα θέρετρα της ντροπής

Την Ιερουσαλήμ, αντί για πόλη της ειρήνης,
πόλη των πυροβολισμών και τείχος των δακρύων
των οδυρμών και της κατακραυγής

Τον κήπο της Εδέμ μία μεγάλη πιτσαρία
και την Κνωσσό, ταβέρνα «Κνέσσετ» της στιγμής
και προξενείο τούρκικο τη Θράκη
και πόλη των ντονμέδων τη Θεσσαλονίκη
στο στόχαστρο επί σκοπόν
απ' το τρελάδικο της σκοπιανής επιβουλής

Και την Αθήνα, πόλη διαχείρισης των αποβλήτων
και την πλατεία Φιλομούσου Εταιρείας
μια πολυεθνική διαπλεκόμενη καφετερία
και το Μουσείο της Ακρόπολης
στρατόπεδο συγκέντρωσης των αγαλμάτων των παλιών
και τον περικαλλή ναό του Παρθενώνα
τζαμί, για να υποδεχτούνε στην Ελλάδα
όλους τους μωαμεθανούς από τις χώρες της Ασίας
κομίζοντες ξανά μαζί με το Κοράνι
ήθη και έθιμα των παλαιών μας κατακτητών

Και την πατρίδα, χώρα του «μπάτε σκύλοι αλέστε»
χώρα συμμοριών και εγκλημάτων
και πρωταθλήτρια των αυτοκτονιών

Αποθανέτω η ψυχή μετά των αλλοφύλων
Αχ Οδυσσέα, μία Οδύσσεια ήτανε όλη κι όλη η ζωή σου!

Μία πνευματική φουρτούνα με πολλά φεγγάρια
Μία πεισματική αντίσταση στα ευτελή και τα χυδαία
Μια περιφρούρηση ταυτότητας πάση θυσία
που σ' οδηγούσε σε μια εσώψυχη θαλασσοταραχή

Ένα περίλαμπρος ελληνικός διάττων απ' το παρελθόν
κι ένα ηφαίστειο της Σαντορίνης ήταν η ζωή σου
μια εξωγήϊνη κι απόκοσμη αιχμή
Μια σύμφυτη *γελάσασα* κι ανάμικτη με *δακρυόεν*
παλίντονος ομηρική αναλαμπή.
Και η Ιθάκη ήταν απλά μια φαντασία,
μία παραίσθηση, ένα μεγάλο ψέμα, μια υπεκφυγή.

Η μόνη που απόμεινε ακόμα
να δώσει μάχη και συνέχεια στον αγώνα
για το αρχαίο πνεύμα αθάνατο κι αληθινό
είναι η πολιούχος και προστάτιδά σου
η Αθηνά Παλλάς

χωρίς ούτε λεπτό να πάψει να μοιρολογάει
πάνω στον μαρμαρένιο τάφο με τον κάκτο
τη Δόξα την παλιά, που έζησε μαζί σου
τη Δόξα, που λεγότανε Ελλάς!

Χρίστος Γούδης

1^η Ιουλίου 2014